

**SREDI RAZPENJENIH
VALOV ARABSKEGA
MORJA, ŠE NAJBЛИŽE
OBALI SOMALIJE, LEŽI
OD SVETA POZABLJEN
ZAKLAD - SOCOTRA.**

ARABSKI GALAPAGOS

Za petino Slovenije velik otok, ki se ga zaradi številnih endemičnih rastlinskih in živalskih vrst upravičeno drži vzdevek Arabski Galapagos, buri duhove vsakomur, ki je slišal za ta nenavaden svet. Otok je zaradi močnih monsunskih vetrov in razburkanega morja polovico leta popolnoma odrezan od ostalega sveta. Šele pred dvema letoma se je otok z redno letalsko linijo povezal z matično domovino, Jemnom, na JZ Arabskega polotoka.

SKALNI PREBIVALCI

Prav vse na otoku je nekam drugačno od vsega, česar sem bil vajen od drugod. Miroljubni in boječi domačini, ki povečini še vedno živijo v skalnih votlinah, so genska mešanica staroselcev ter arabskih in afriških trgovskih navez preteklih stoletij. Prav trgovina je v času, ko so ladje morale za pot do Indije še pluti po dolgi in nevarni poti okrog Afrike, dala otoku poseben strateški pomen; zaradi številnih izvirov sveže vode je bil nepogrešljiva postojanka na omenjeni poti. Življenja je tu v izobilju, prav tako tudi nekaj najbolj cenjenih luksuznih surovin starega sveta. Dragocena posušena aromatična smola drevesa *Comiphora*, bolj znana kot »mira«, je bila nepogrešljiva pri vseh tempeljskih obredih v starem Egiptu, Grčiji, Rimu in še marsikje. Njena cena je nekoč presegala svojo težo v zlatu, na kar nas opozarjajo biblijski viri.

ZMAJEVA KRI

Nekakšen neuraden zaščitni znak otoka je dandanes odprtemu dežniku podobno »drevo zmajevе krvi« (dragonsblood tree). Svoje ime je ta rastlinski dinosaver dobil po majhnih rznih rdečega barvila, ki se občasno pojavijo med vejami široke krošnje. Barvilo se danes uporablja v zdravilne namene, nekoč pa je bil še posebej cenjen med rimskimi gladiatorji, ki so si po telesu vtirali krvavo barvo, ki naj bi jih varovala pred infekcijami. Še najslavnejši izdelovalec violin, italijanski mojster Stradivarij, je za barvilo svojih strunastih umetnin uporabljal zdrobljeno zrnje socotranskih dreves. Tako kadila kot rdeče barvilo domačini še vedno nabirajo na starodavnih drevesih.

V notranjosti otoka je danes preživetje po večini odvisno od kozjereje, ob morju pa se življenje vrti okrog ribolova. Zaradi mešanja morskih tokov in odsotnosti industrijskega lova je rib tu v izobilju. Večina ribičev pri lovljenju sploh ne uporablja vab, saj metrske barakude in tune kar tekmujejo, katera bo prej na mikavnem trmku. Zaradi odročnosti otoka in odsotnosti predelovalne industrije je še najlaže izvažati posušene plavuti orjaških morskih psov, ki veljajo na Kitajskem za priljubljen afrodiziak. Tako v ribiških pristanih trohni na kupe takih orjakov brez hrbtnih plavuti, ki jih s svojimi močnimi kljuni obdelujejo jate velikih jastrebov; ti so na

otoku skorajda domače živali, ki pojedjo vse, kar jim pride pod kljun.

NARAVNA PRAVLJICA

Glavna posebnost otoka pa se skriva v njegovi silni raznolikosti. Špičasto granitno gorovje se kot mogočen zmajev hrbet pne nad obalno ravnico. Kraške jame in snežno bele peščene sipine se prepletajo z navpičnimi prepadi, vrezanimi v visoke kraške planote. Komur vse to ni dovolj, pa se lahko odpravi na skrajni zahod, kjer se razprostira čarobna laguna Qalansija. Zaradi stalnega spreminjanja oblik peščenih sipin in barvne palete vseh odtenkov modrine je laguna naravna pravljica, nad katero se po okoliških hribih bohottijo na celinah že zdavnaj izumrle drevesne vrste. Socotra je prava stvar, je kot demon, ki se zažre nekam globoko v podzavest, kjer se prepletata pravi in domišljjski svet, tja, kjer so doma sanje.

SOCOTRA